

mraza in šele nato naj začne temu primerno z rezjo.

Pri ugotovitvi pozebe očes na zgornjem delu rozge, kar se navadno dogaja, je najboljšje rezati samo na večjo število krajših reznikov z 2—4 očesi, ne pa puščati locnov, četudi bi to zahtevala sorta ali jakost trsa. V slučaju, če so sumljiva tudi spodnja očesa, pustimo pri močnih trsih daljše reznike z 4—6 očesi in po dva daljša locna; pri slabotnejših trsih pa režemo kolikor le mogoče visoko na reznike. Istotako se naj postopa pri pozebi enoletnega lesa, kjer se s primerno rezjo še marsikaj da rešiti, toda uspeh ni več tako zasiguran. Rezervni čepi za nadomestni les se naj pustijo kolikor mogoče številni in daljši kot po navadi.

Posebno pažnjo bo treba pozneje obravnavati na mandanje (pletje) letnih mladice, ko bodo številna speča očesa izbila iz starega lesa. Kratko rečeno: Ta rez naj bo začasna, ki se bo pozneje pravčasno morala nadoknaditi. Na kako rodovitnost ni mnogo upanja, to pa tem manj, ker bodo po večini pognala poststranska očesa, ki po navadi niso rodovitna. Gre naj v prvi vrsti za tem, da se trta ohrani pri življenju in da imamo les za prihodnja leta. — N. J.

*

Gospodarska obvestila.

Odlikovani zadrugarji. Ob priliki 10-letnice ujedinenja so bili na predlog kmetijskega ministra odlikovani z zlato medaljo ti-le slovenski zadrugarji: Jakob Rajh v Ljutomeru, Mihael Hrašnik v Laškem, Ivan Škrabec v Starem trgu pri Ložu, Josip Stoklas v Šmarju pri Jelšah, Ivan Brenčič na Vrhniki, Franc Šparl v Jarenini, Anton Jakopič v Dobropoljah, Ivan Čuš v Hlaponcih, Josip Poznič v Gradišču pri Lukovici, Anton Toman v Konjicah, Ivan Simonič v Semiču, Tomaž Korpar v Osluševcih pri Ptuju, Jakob Jan v Gorjah pri Bledu, Ivan Rotovnik v Legnu, Anton Umnik v Šenčurju, Simon Prešeren v Poljčanah, Martin Colarič v Kostanjevici, Alojz Mihelčič na Bregu pri Celju, Ivan Kolenc v Črensovcih, F. Tolas v Dobovi, Mihael Gjorek v Murški Soboti, Dominik Kotnik v Guštajnu, Ivan Šinkovec v Ambrusu, Martin Steblovnik v Šmartnem ob Paki in Iv. Lovrač v Mediji-Izlake.

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš opozarja svoje člane, da je treba modro galico naročiti najkasneje do zadnjega februarja. Pri naročilu je za vsak kilogram nadati 2 Din. Kdor se bo priglasil pozneje, zanj bo veljala dnevna cena, ki pa bo znatno višja. Ker bo letos na trgu malo blaga, bo galica dražja kot lani; koliko bo stala, družba še ne ve povedati, ker ji še ni znano, koliko popusta se ji bo dovolilo pri carini. **Vinogradniki!** Ne zamudite galico naročiti še v tem mesecu, sicer jo boste morali zelo drago plačevati!

Enodnevni tečaj za rez v vinogradu se vrši dne 18. marca t. l. na oblastni vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter bo trajal od 8. do 12. in od 14. do 18. ure. **Potrebni**, ki izkažejo to s potrdilom pri

stojnega občinskega urada, dobe prispevek za hrano.

Zadružništvo in produkcija umetnih gnojil. Največja italijanska pokrajinska zadružna zveza, to je Zveza italijanskih kmetijskih zadrug v Piačenci ima 17 tovarn za umetna gnojila in sicer za superfosfate. V teh zadružnih tovarnah se producira ena četrtina vse italijanske produkcije superfosfata. Na ta način je zadružništvu mogoče, da odločilno vpliva na trg umetnih gnojil in da preprečuje drugim tovarnam, da bi samovoljno določale cene in pogoje v škodo kmetovalca.

Ravnanje z zmrznjenim sadjem. — Vsled hudega mraza je v slabih shrambah letos mnogim kmetovalcem sadje namrznilo ali popolnoma zmrznilo. Namrznjeno sadje se naj spravi v zmerno tople prostore, da se počasi odtali, nato se pa zmelje in spreša. Sadje pa, ki je popolnoma zmrznjeno, ni primerno niti za izdelovanje sadjevca. Edini način uporabe je, da ga zmeljemo in napolnimo v kadi (sode) v svrhu pokipenja. Ko bode povrelo, napravimo iz njega žganje!

Ravnanje z zmrznjenim krompirjem. V letošnji hudi zimi je naše kmetovalce zadela med drugim velika nesreča tudi v tem, da je v shrambah spravljene krompiri večinoma zmrznili. Ta huda nesreča nam bodi v opomin, da v bodoče krompir tudi z ozirom na zimo boljše shranimo. Kaj naj storimo z zmrznjenim krompirjem? Le redkokedaj je uničil mraz toliko krompirja kot letos, zato je pa težko kaj pametnega priporočiti, da bi se vse te množine lahko izkoristile. Zmrznjeni krompir se samo za krmiljenje ali za fabrikacijo špirta lahko uporabi. Ker pri nas v Sloveniji ni v bližini tovarne za špirit, torej to ne pride v poštev, ne preostane torej drugega, nego da ta krompir pokrmimo. Zmrznjeni krompir pa moremo zelo previdno polagati in v mali meri. — Kmetovalci imajo navado, da napravijo rezanico in to pomešajo med sečko (reznica iz slame) ali pleve. Med plevami se rezanica malo odgreje, ne pa v toliki meri kakor bi bilo priporočljivo, vedno ostanejo ledeni kosi vmes. Goveja živina to mešanico hitro žre in vsled premrzle hrane nam oboli ali breje živali zvržejo. Bolj priporočljivo je, ako zmrznjeni krompir operemo in parimo (v parilniku) in takoj uporabimo za krmiljenje. Ker je staničje krompirja vsled mraza po odtajenju uničeno, rad gni. Vsled tega ne prenaša daljših transportov v oddaljene tovarne za špirit v toplen vremenu. Zmrznjeni krompir je za seme neuporaben.

DOPISI

Maribor. Dobra srca Mariborčanov so se zopet pokazala v tej hudi zimi v veliki meri. Od vseh strani prihajajo darovi za preskrbo revnih in bednih s čajem in drugimi potrebščinami. Vse pozdravlja delovanje mestnega župana g. dr. Juvana in občinskega sveta, ki je ustanovil čajnice in ogrevalnice za siromašne. Za kar prve 4 dni se je razdelilo med reveže do 6000 porcij čaja in kruha. — V Mariboru se je pojavilo tud pomanjkanje drv. Sko-

ro vse zaloge lesa za kurivo so zadnji čas pri mariborskih lesotrzcih pošle. Iz okolice pa je bilo dovažanje otežkočeno, ker leži po gozdovih na Pohorju in Kozjaku sneg nad 1 meter visoko. Radi tega so cene drvam precej poskočile. — Volkov v mariborski okolici ni bilo. Ker se še vedno širijo glasovi o volkovih v mariborski okolici, moramo resnici na ljubo povdarjati, da so volkove videli samo lahkoverni ljudje. Če si vprašal Kamničana, ali so tam volkovi res raztrgali kar tri ljudi, je odgovoril, da v Kamnici ne, ampak tam pod Pohorjem v Hočah so volkovi raztrgali pismonošo in dve ženski. A v Hočah o vsem tem nihče nič ne ve. Tako je pač samo ljudska domišljija videla volčjo zalogo, a volkov tu sploh ni bilo. — Dve novi veliki stavbi v Mariboru. Gostilničar pri »Črnem orlu« gospod Zemljič namerava v letu 1929 dograditi na svojo hišo še eno nadstropje na celi črti v Slovenski ulici in na Grajskem trgu. Tako bo na novo nad 20 sob za prenočišče, a v spodnjih prostorih bodo zgradili srednje veliko dvorano. Gostilničar in mesar gospod Vlahovič bo pa na voglu Aleksandrove in Meljske ceste, tam kjer kmetje ob sejmskih dneh postavljajo živino, zgradil nov visok hotel z gostilno in prenočišči. Z zgradbo misli začeti že v spomladi. V koroškem predmestju proti Kamnici bodo zasebniki po dosedanjih načrtih in prošnjah gradili to leto okoli 10 novih hiš, istotako v magdalenskem predmestju proti Betnavi. — Novo za mesarje. Odslej naprej ne sme na mariborskem trgu prodajati mesa na stojnicah mesar, ki kolje živino izven Maribora. Na ta način izgubijo stojnice ob sredah in sobotah mesarji iz okolice. Ta odredba je bila potrebna, ker tržno nadzorstvo ni moglo jamčiti, da je meso, ki se je pripeljalo od zunaj, bilo vedno od zdrave živine. — Novi sejem, ki se je nedavno vpeljal tudi vsak peti terek v mescu, se je dobro obnesel. Dasiravno je to novotarija, vendar se je med živinorejci takoj upeljala in kmetje so prignali že prvi dan nad 200 glav lepe živine. Tudi kupcev je bilo precej in to celo iz Avstrije in Italije. — Knjižnica Prosvetne zveze. Priporočamo našim prijateljem, da se poslužijo knjižnice naše Prosvetne zveze, ki se nahaja v palači Zadružne gospodarske banke v I. nadstropju. Odprta je vsak od 8. do 12. in od 15. do 17. ure. Za izposojevanje so ljudem na razpolago najboljše knjige vseh vrst. — Porotne obravnave v Mariboru so se preložile radi pomanjkanja premoga od 4. marca na 2. april. Zasedanje mariborske porote bode bolj kratko, ker ni na dnevnem redu mnogo slučajev. V Celju pa sploh ne bo spomladi nobene porote, ker ima tamošnje sodišče samo eden slučaj, ki ga pa odstopi mariborski poroti. Po novem zakonu, ki bo stopil v veljavo z novim letom 1930, pa se porotna sodišča, kakoršna so bila dosedaj, sploh odpravijo. — Novi župnik pri Sv. Petru niže Maribora vli. g. A. Tkavec bo nastopil župniško šele začetkom aprila, a ne marca, kakor je bilo prvotno določeno. — 25-letnico zvestega službovanja je obhajal te dni gospod Franc Kelbič, šolski sluga na mariborski gimnaziji. Gospodu Kelbiču, ki je zvest naš čitatelj, iskreno čestitamo! — V mariborski bolnišnici so letošnjo zimo imeli večje število bolnikov, ki so zmrznili v snegu ali v službi. Bilo je že tudi več smrtnih slučajev radi mraza. Nekateri so zmrznile roke in noge, da bodo ostali reveži celo življenje. Prejšnji teden so pripeljali v bolnišnico zopet takega reveža, Kovaški mojster in posestnik Čelofiga iz Rogoze pri Mariboru je padel blizu hočkega kolo-dvora v globok jarek ob cesti, iz katerega se ni mogel eršiti. Ko so ga ljudje našli, so mu bile zmrznjene roke in noge. — »Slov. Gospodarski« pridobiva tudi v Mariboru in v okolici mnogo novih naročnikov. Posebno delavci, ki si ne morejo naročiti dragega dnevnika, si naročajo pridno naš list, ki je začel prinašati tudi novice iz Maribora. Prijatelje in stare naročnike prosimo, da pridobivajo med znanci nove naročnike. Naročnino se lahko plača v Cirilovi tiskarni na Koroški cesti št. 5. — Zla-

to poroko je obhajal naš prijatelj v pokojni železniški sprevodnik Franc Rošker s svojo ženo Jožefo. Gospod Rošker je rodem iz Št. Ilje v Slov. gor. Njegov oče je obhajal pred kakimi 30 leti zlato poroko in je bil nad 50 let pomožni cerkovnik v šentiljski cerkvi. Njegov sin, ki živi v Mariboru, je še čil in čvrst. »Slov. Gospodar«, katerega Rošker čita že nad 50 let, mu k zlati poroki čestita!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Lepa je naša župna cerkev, katera je vsa prenovljena, a še lepša bo, ko dobimo v kratkem lepo prenovljen sv. križev pot, kateri se bo blagoslovil na prvo nedeljo meseca marca t. l. — Število naročnikov našega starega in priljubljenega učitelja in prijatelja »Gospodarja« zmiraj raste. Prav je tako! — Tukaj se je poročil mladenič, bivši tajnik šmartinskega Orla in zvest član naših društev, gospod Ivan Tepeh, z gđc. Marijo Skofič, posestniško hčerjo iz Sp. Korene. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova v novem stanu! Od ženina pa upamo, da bo neustrašen katoliški mož in prijatelj naših listov tudi v bodoče!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Pri nas je najhujša zima znašala — 30 stopinj C. Sneg in zima sta huda že tu na polju, kaj mora biti šele v gorah. Bog nas varuj poleg drugih posledic še povodnji! — Svatje na gostiji Šalamun-Draškovič v Zupeči vasi so za dijaško kuhinjo zložili 160 Din. — Dne 19. februarja je v Spodnjem Sv. Lovrencu vdovi Hazemali (Špitaliči) zvečer zgorela kolarnica in parma. Sreča, da se v snegu ogenj ni mogel širiti. Ne ve se, je li zlobna roka ogenj podtaknila, ali kako je nastal. — Zmrznile so velike množine krompirja po naših kletih.

Sv. Urban pri Ptuj. Oblastni odbor se nas je usmili in ustanovil mesto okrožnega zdravnika pri nas. Zelo smo hvaležni za to človekoljubno delo, ker zdravnika iz Ptuja si je mogel dosedaj privoščiti le kak bogataš. Vsi drugi manj premožni so pa morali žalibog brez zdravnika umreti. Razdelite občini v zdravstveno okrožje pa se ne more obdržati. Občine Vintarovci, Jirsovci, Drstela in Janežovci imajo k Sv. Urbanu 10 minut do ene ure. V Ptuj pa imajo do 2 in pol ure pota. Del občine Vintarovci tvori vas Sv. Urban in bo tudi bodoči zdravnik v tej občini stanoval po vsej priliki. Pač pa se lahko občine Sv. Lovrenc, Zagorci in Sakušak pridelijo okolici Ptuj, kamor imajo bližje in lepo cesto. Prosimo pa, da se naš oblastni odbor usmili in nam napravi cesto! Sv. Urban ima osemrazredno šolo, orožniško postajo, sedaj zdravniško okrožje, pa nobene šole, razen ene občinske.

Sv. Tomaž pri Ormožu. To pot nekaj novic

iz naših Lahonec, kjer še kljub visokemu snegu tako za silo živimo. Imeli smo v kratkem času tri smrtne slučaje, o katerih se nam zdi potrebno, da jih ponese naš »Gospodar« v široko javnost. Umrla je Uršula Kolarič, skrhna mati in gospodinja v 62. letu svoje starosti po kratki in mučni bolezni. Druga se je preselila v večnost Marija Ritonja v 91. letu svoje starosti, do katere je živela kot poštena Marijina družbenica neomogućena. Tretji je bil poklican Matjaž Strajnsak v 80. letu svoje starosti, že četrtič oženjen, zmiraj močne in šaljive narave, zaradi tega med ljudmi zelo priljubljen. Izrezljal je več križnih potov in raznih drugih podob. Vsem bodi Bog milostljiv sodnik! — Da pa nismo samo pri žalostnih novicah, smo imeli tudi tri poroke: kovač Miklič se je priženil k Žiskavim, Rajhova pa v Ključarovec k Hebarju. Naš priden mizar in muzikant Joško Blagovič je pa mahnil na Žvab in odvedel iz ugledne Krajncve hiše najstarejšo hčerko Toniko, da bosta tako skupno kot mož in žena gospodarila na Blagovičevi domačiji. Naj vam bo vsem zakonski jarem lahek in obilo sreče in zadovoljstva!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na gostiji Blagovič-Kranjc na Žvabu so svatje darovali za novi Društveni dom 52 Din. Posnemajte! — Tudi na gostiji člana tukajšnjega Orlovskega odseka Horvat Jožefa, ki se je poročil z g. Otilijo Šegula, so nabrali svatje 62 Din za Društveni dom. Mlademu paru v novem stanu prav obilo sreče!

Ključarovec. Dne 12. svečana je umrla v Ključarovec pri Sv. Tomažu posestnica Marja Kosi, od daleč znane in vobče priljubljene hiše, podpirajoče reveže. Rajna je bila sestra pokojnega vlč. gospoda Jerneja Štabuca, nepozabljena faranona od Sv. Lovrenca na Pohorju, in blaga žena dolgoletnega cerkvenega ključarja pri Sv. Tomažu. Vsem revežem v okolici je bila blaga mati s svojim usmiljenim srcem, a sedaj vsem velika izguba. Rada je vedno zahajala v cerkev in je tudi sedaj pri zadnji njeni težki dvomesečni bolezni sprevidena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala. Blagi pokojnici bodi ohranjen časten spomin, vsem preostalim naše sožalje! Pogreb blagopokojne se je vršil dne 14. svečana. Pri slabem vremenu se je vendar udeležilo za dokaz priljubljenosti blagopokojne veliko ljudi.

Sv. Trojica v Haložah. Zima kot povsod po svetu. Vzdihovanje jednako. Kaj bo, če bo še dolga zima? Živina v slabih hlevih zmrzuje, ker je pičlo krme in listja. Svinje, breje, izvržejo; prasci crkavajo. Vode primanjkuje na hribih, v dolino po njo je nevarno iti zavoljo plazov. Ljudje ne morejo nikamor, ker je sneg

čez 1 m visok; viničarji ne zaslužijo nič, ker je vasko delo v vinogradih nemogoče. Obleke je treba in obuvala, a posestniki ne morejo prodati, še manj voziti vina. Drvarji sedijo za pečjo, ker se bojijo volkov v Maclu.

Sv. Trojica v Haložah. V soboto, dne 16. svečana, smo pokopali gospo Rozino Hronek, ženo gozdnega nadzornika pri knezu Windischgrätzu. Sedem let je bila v postelji ohromela. Z mučniško udanostjo je prenašala težko bolezen. Bila je do zadnjega pri zavesti. Dočakala je starost 72 let in zapušča 82 let starega moža in otroke, ki so vsi lepo preskrbljeni in v dobrih službah.

Osek pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Tukaj je umrl najstarejši mož v občini ter sploh v svetotrojiški župniji Matija Rozman, oče kamnoseškega mojstra gospoda Matije Rozman na Pobrežju pri Mariboru ter šestih hčera, vseh preskrbljenih. Umrl je pri svoji hčerki Otiliji, omoženi Trstenjak, dne 14. t. m., star 93 let, previden s sv. zakramenti za umirajočo. Bil je vedno čil in zdrav ter umrl vsled starosti. Pokojni je bil samouk v kamnoseški obrti ter umetniško izpeljal v mnogih v zadnjem stoletju stavljenih kletih in vinskih hramih kamenite podboje v srednjih Slovenskih goricah. Delal je tudi v večih cerkvah ter tako svojega sina, sedaj imenitnega kamnoseškega mojstra, pripravil, da se je tako izvrstno izučil te lepe umetniške obrti. Počivaj v miru, blagi starček!

Leskovec. V nedeljo, dne 17. svečana, je bila pokopana mladenka iz Trdoboje, ki jo je zasul plaz, ko je delala tir do studenca. Mater so še rešili smrti, a je imela zlomljeno roko in nogo.

Petrovče. Častna izjava. Podpisani Vlado Pušenjak, bivši narodni poslanec v Mariboru, ob žalujem s tem, da sem objavil dne 10. februarja 1927 v številu 6 »Slovenskega Gospodarja« med dopisi pod naslovom »Petrovče« žaljiv dopis za gospoda Antona Koprivo, posestnika v Arji vasi pri Petrovčah. Preključujem tam navedene žaljivke in izjavljam, da sem napisal dotični dopis le na podlagi napačnih in neresničnih informacij ter nimam nikakega povoda gospodu Antonu Koprivi karkoli nečastnega očiti. Zahvaljujem se gospodu Antonu Koprivi, da je z ozirom na med nama sklenjeno poravnavo umaknil svojo tiskovno tožbo proti meni ter plačam jaz vse tožbene stroške. — Maribor, dne 15. svečana 1929. — Vlado Pušenjak.

Šmartno ob Dreti. Za postno premišljevanje nam daje letos dovolj gradiva zaporedna hitra smrt dragih župljanov v zadnjih dneh: Krnčki oče, ki je dne 11. februarja zjutraj še zdrav v svojem 78. letu sanjal o prihodu krasne spo-

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

In nato se je zatopil v ogledovanje svojih skrbno negovanih nohtov. Neznatnemu plebejcu v sivi suknji je bilo treba pokazati, da sicer sme zapovedovati bedastemu Vimarsu, da pa njegova nesramna predrznost ne more doseči aristokratskih višin gospoda St. Tropèze.

»O —,« je začel prefekt, ki si nič ni bolj želel, ko da bi pomiril obe stranki, »čisto jasno je, da vlom in umor nista v nobeni zvezi z roparji. Vkljub temu sta sinočišnja dogodka zelo skrivnostna in kažeta znake, ki povzročajo naši sicer zelo sposobni policiji nemalo zadrego.

Zdi se namreč, da so v ranih urah neznani tatovi vlomili v knjižnico alençonskega škofa. Na srečo tatovi niso odnesli nobenih posebnih vrednosti in ta stran današnjih dogodkov je še precej enostavna.

Toda par ur pozneje sta prinesla dva delavca novico, da leži ob poti v Lonrai truplo nekega

človeka. Policija je šla koj na lice mesta. Mož je ležal z obrazom navzgor in je bil mrtev, najbrž že več ur mrtev. Gospod Lefèvre ima sedaj za-devo v rokah.

Prefekt si je moral oddahnuti. Nepretrgano, gostobesedno je govoril. In ni se mu bilo treba pritoževati, da ga nihče ne posluša. Tajni detektiv gospoda ministra je sedel nepremično in njegove globoke oči so bile vprte v prefekta. Le gospod cesarski prokurator je kazal še vedno svojo hladno brezbriznost in se očitno zanimal samo za svoje nohte.

»Izpočetka,« je nadaljeval prefekt po kratkem osvežujočem molku, »izpočetka se je zdelo, da zločina nista v nobeni medsebojni zvezi in jaz za svojo osebo niti danes nisem prepričan, da bi bila. Eno pa je obema zločinoma skupno in prav v tem tiči neka nerazumljiva tajinstvenost, — namreč da ne vemo, zakaj so pravzaprav vlomili v knjižnico in zakaj so umorili tistega človeka. Sicer je tatove služinčad splašila, bežati so morali. Pa je bilo v knjižnici vrednosti, tudi denarja, dovolj, ki bi ga bili lahko odnesli, čeprav se jim je mudilo — če bi jim bilo mar za denar. Umorjeni nesrečnež pa je bil revež, uro so mu

Na Kalvarijo!

23 izbranih križevih potov. Zelo primerno za postni čas. Knjiga stane 25 Din in se naroča pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

mladi, se je zgrudil od kapi zadet ob 9. uri tega dne na mrtvaški oder. — Pljučnica je preirgala nit še mladega življenja priljubljeni ključarjevi ženi Mariji Zagožen iz Delc v 42. letu. Številnega sprevoda na njeni zadnji poti dne 18. februarja se je udeležil tudi njen sosed, blagi in povsod spoštovani Tonkov oče v 63. letu svoje starosti. A prišel je samo do Vologa, kjer je v Žvižovčevi hiši od kapi zadet izdihnil. Kličejo nam vsi trije: memento mori, mi pa jim želimo zasluženi večni mir!

Gornja Ponikva pri Zalcu. Nemila smrt je s svojo neusmiljeno roko nam zasekala globoko rano. V nedeljo večer, dne 17. februarja, je umrl naš ljubi oče Anton Vrzepak, posestnik v Grči 24, v 78. letu svojega življenja. Blagi trpin je moral zadnjih 10 let prenašati hudo bolezen v prsih. Rodom iz Skal je postavil na svojem tukajšnjem posestvu nova poslopja, ki pa jih je dvakrat uničil požar. Ta in še druge nesreče so bila vzrok njegove bolezni, katero je trpel prav vdano. Niti v največji bridkosti ga ni zapustila znana njegova veselost in šaljivost. Bil je tudi oskrbnik cerkvenega vinograda med svetovno vojno, ko sta bila oba cerkvena ključarja poklicana v vojaško službo. Grča s svojim lepim razgledom in nekdanjimi krasnimi vinogradi velja za Ponikovljane kot kraj veselja. Ako je bil na Ponikvi kdo žalosten, je dejal: »Grem v Grčo, tam se bom zopet razveselil.« Časi se spreminjajo, zapuščajo nas pa tudi stari dobri ljudje. Mnogo dobrih je šlo od nas. In tako smo preteklo sredo spremili v velikem številu našega očeta Antona na njegovi zadnji poti. Dve sv. maši sta bili na dan pogreba za njega v župnijski cerkvi. Na pokopališču, kjer smo ga položili v grob poleg pokojne blage matere Marije, ki je umrla leta 1924, je govoril domači gospod župnik ganljivo slovo. Omenil je nekatere lastnosti rajnega, njegovo skromnost, veselost, zlasti pa to, da je bil vedno dober kristjan, kar je spricala njegova lepa priprava na smrt. Ljubi starši! Bog vam večni mir in pokoj daj in večna luč vam sveti naj!

Sv. Rupert n. L. Take zime se ne spominjajo niti najstarejši ljudje; ne samo, da smo že od 15. februarja popolnoma odrezani od zunanje sveta, tako da cel teden nimamo več poštnih zvez, ampak tudi posamezne hiše so večinoma brez medsebojnega stika! Ne samo visoki sneg, ki je padal tri dni in tri noči neprenehoma, ampak pred vsem silni zameti zabranjujejo vsako zvezo. Premnogo hiš je brez drv, in brez vode. Krompir je po kletih zmrznil, tako da ljudje s strahom pričakujejo bodočnosti.

Dekla, ki ima veselje do živinoreje, se sprejme v župnišče. Naslov v upravi lista. 218

sicer vzeli in žepe obrnili, pa ubiti ga res ni bilo vredno.«

»Ali je policija dognala osebnost umorjenčeve?« je vprašal mož v sivi obleki s svojim brezbarvnim glasom.

»Seveda! Mož je bil znan po vsem mestu. — Sluga je bil pri gospé markizi Plélan.«

Gospod prokurator je iznenaden dvignil oči od svojih nežnih prstov.

»Res —?« se je začudil. »Tega nisem vedel. Lefèvre mi ni povedal, da pozna umorjenca.«

Vzdihnil je in se spet poglobil v lepoto svojih nohtov.

»Hm —!« je pravil. »Ubogi Maxence! Videl sem ga pri gospé Plélan. Miren, nedolžen človek je bil, da je malo takih. Nikomur ni nič žalega storil. Kak namen so neki utegnili imeti zlikovci, da so ga umorili?«

Prefekt je skomignil z rameni.

»Prepir morebiti, mislim,« je dejal.

»Fantovska ljubosumnost?« je vprašal mož v sivi suknji.

»Oh ne, gospod! Maxence je imel že precej čez petdeset. Prestar je bil za take neumnosti.«

»Je bil čeden človek?«

»Kaj šel! Vse drugo ko čeden! Mahedrav, raz-

REDNI OBČNI ZBOR

Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru, r. z. z. n. z., se vrši v ponedeljek, dne 18. marca 1929, ob 16. uri v uradnih prostorih v Mariboru, Gosposka ulica 23, s sledečim dnevn. redom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Čitanje revizijskega poročila Zdrružne zveze v Ljubljani.
3. Poročilo načelstva.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Potrjenje računskega zaključka za leto 1928.
6. Volitev nadzorstva.
7. Volitev treh članov načelstva.
8. Slučajnosti.

V smislu § 33 društvenih pravil se vrši v slučaju nesklepčnosti eno uro pozneje, t. j. ob 17. uri istotam drugi občni zbor, ki sme sklepiti ob vsakem številu navzočih zadrušnikov.

Načelstvo.

Zahvala.
Podpisana Marija Graf, vdova sodarskega mojstra na Pečici pri Poljčanah, se tem potom najprisrčneje zahvaljujem p. n. »LJUDSKI SAMOPOMOČJE v Mariboru,« katera mi je po mojem pokojnem možu v golo-vini izplačala 5000 Din. Omenjeno podporno društvo vsakomur najtopleje priporočam!
225
Marija Graf.

Kuhano maslo kupujem vedno po najboljši ceni. Priporočam pa v nakup: zaamčeno kaljivo deteljno seme in druga semena, kot tudi špicerijsko blago in železnino: Josip Jago dič, Celje, Glavni trg 15. 212
Dve učenci sprejme Lizika Kuster, šivilja, po dogovoru tudi hrana in stanovanje. Maribor, Smetanova ulica 38a. 219

Deklico sirote brez staršev, staro 12 let, zdravo in pošteno, se pozneje v trgovini uči, v zamem takoj. Naslov v upravi lista. 213

Pošten viničar z 4 delavci se pod dobrimi pogoji sprejme: Zenovich, Maribor, Cankarjeva ulica 8. 222

VABILO
na

45. redni občni zbor

Posojilnice v Makolah, r. z. z. n. z., ki se vrši dne 11. marca 1929 ob 10. uri v prostorih posojilnice s sled. dnevn. redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje rač. zaključka za leto 1928.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
6. Poročilo o izvršeni reviziji.
7. Nasveti in predlogi.

Ako bi ob določeni uri občni zbor ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa ob vsakem številu navzočih članov. 227

Makole, 23. febr. 1929. Načelstvo.

Državni ambulatorij v splošni bolnici v Mariboru kupuje vsako množino morskih prašičkov po dnevni ceni. 206

Išče se dekla, katera razume kmečka dela opravljati, srednje starosti. Vpraša se v gostilni »Tržaški dvor«, Maribor, Tržaška cesta 44. 207

Starejša prišna in poštena ženska se sprejme takoj za stalno k gospodinjstvu v večji trgovski hiši. Vpraša se: Maribor, Zrinskega trg 6, Zabkar. 223

Prodajam radi opustitve obrata parno žago z vsem potrebnim. Oglasiti se je pri gospodu Val. Stuhcu v Bolehnečicah 22, pošta Sv. Jurij ob Ščavnici. 211

Prodajam dobro idočo pekarno z dnevnim prometom od 1000 do 1500 Din, zemlje je en oral, dobro novoizidano gospodarsko poslopje, za ceno 80.000 Din. Natančno se izve pri Francu Kristan, Dole 17, pošta Sv. Jurij ob j. ž. 208

Prodajam posestvo in kolarsko delavnico s stroji in inventarom, na dobrem prometnem kraju do konca marca. Naslov v upravi lista. 228

Posestvo pri Mariboru, 10 oralov, njive, sado-nosnik, vinograd, gozd, travnik, poslopje v dobrem stanu, preša nova, proda Fel. Drozg, Velika Zimica, p. Sv. Barbara pri Mar. 214

Kupim večje posestvo z inventarjem: V. Novak, Železniki št. 141, Slovenija. 210

Žaga, vsa nova, obstoj. polnojarmenik, venci- cianka, krožne žage, vel. množ. plohov, bogati okraj za les, vel. prostor, v polnem obratu, malo gotovine treba, je radi starosti posestnika poceni za prodati. Izve se pri: I. Pfeifer star., Hoče pri Mariboru. 209

kuštran človek je bil in lase je imel rdeče ko lisa- sica kozuh.«

Samo za drobec ene same sekunde so se možu v sivi suknji zableščale oči v čudnem sijaju, zdelo se je kot da mu je hotel uiti čez blede, tenke ustnice vzklík, ki ga je le težko zadržal, vsa njegova suhljata postava je za trenutek vztrepetala pod hipnim navalom nepremagljive podjetnosti. Pa ta sprememba njegove sicer mirne in brezpomembne zunanosti je minila prav tako hipno kakor je prišla, policijski prefekt je niti opazil ni, gospod prokurator pa se itak ni zanimal za drugo ko za svoje lepe, skrbno negovane nohte.

»Ubogi Maxence!« je vzdihnil gospod Vimars čez nekaj časa. »Miren človek je bil! Nobenega sovražnika ni imel, kolikor vem. Zelo vdan je bil gospé markizi, zvesto ji je služil, popolnoma mu je zaupala. Prepirljiv ni bil, tudi prihrankov ni imel. Več ko par frankov niso našli v njegovih žepih, davi, ko so ga umorili. In prav zato, ker za umor ni najti nobenega pravega povoda, prav zato, pravim, je policija že koj izpočetka zavrgla misel, da bi bili utegnili imeti vmes svoje prste roparji, ki so napadli poštno kočijo.«

PASIJONSKI MOLTIVNIK,

primeren za posten čas, vezan 20 Din.

Naročite pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.